

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente Ioan Bianu, profesor, București.
Calea Victoriei nr. 135.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

La

Abonament lunar

pentru Noemvrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
— invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Pavel — metropolit.

Acum sîntem în pozițiunea de a înțelege și aversul cestiunii cu „nevinovăția“ episcopului Pavel.

Era și ceva prea din cale afară cu mult laudatul patriotism al episcopului și părea exces de zel marele aparat cu care ministrul de culte a „rehabilitat“ pe Pavel.

Acum avem cheia secretului la mână.

Ministerului maghiar îi trebuie metropolit la Blaj. A trecut anul de când scaunul metropolitan este veduț, și deși alegerea celor trei candidați s'a săvîrșit deja de mai mult de o jumătate de an — ministrul încă n'a propus pe nici unul. Maiestății Sale spre confirmare.

La alegerea candidaților de metropolit a manifestat clerul român gr.-catolic din toate diecesele un sentiment înalt și o voință fermă excludend pe aceia, care ar fi fost dispuși să devină coadă la toporul adversarului nostru.

Ministrul maghiar n'a fost încântat de rezultatul alegerii. Și cum s'e și fie? Lui nu-i trebuie episcopi și metropoliți harnici, care să reprezente interesele juste ale supușilor lor suferinți și să-i ocrotească între toate suferințele și pericolele vieții, ci suflete servile, caractere venale, oameni slabi de ânger, care să fie la tot momentul gata a deveni instrumente oarbe ale coteriei șoviniste dela guvern.

Astfel de oameni n'au fost și nu sînt cei trei candidați ai Blajului.

Nici unul nu corespundea ideii de stat maghiar, a trebuit deci ministrul să caute împrejur după altul, care să corespundă.

De nemernicul dela Gherla nu mai putea fi vorba, este prea deochiat și în ochii națiunii și la cei de sus.

A aflat însă pe Pavel. Acesta corespunde guvernului în toate privințele. Este om slab de ânger, care nici-când

nu s'a putut afirma și care când era vorba să aleagă între națiune și guvern, totdeauna s'a alăturat guvernului, sacrificînd cele mai sfinte interese ale bisericii sale. Maghiarizarea gimnasiului dela Beiuș prin învoirea lui slugarnică este o probă destul de puternică despre lipsa de suflet românesc a lui Pavel.

Pe acesta a pus deci ochii guvernul maghiar, și acum decurg pertractările între minister și el. Și nu este lucru greu de ghicit, că ambițiosul Pavel, deși va lua haina umilinței și modestiei — totuși va primi propunerile guvernului.

Și trebuie să recunoaștem, că guvernul maghiar știe să fie și inventiv. Scandalurile și vandalisme dela Oradea au fost foarte bine venite guvernului.

Prin acestea s'a încununat fruntea lui Pavel cu coroana martiriului pentru idea națională. Pentru-că este Român prea strașnic și a valachisat (!) Maghiari cu zecile de mii i-au spart patrioții reședința și biserica.

Guvernul apoi a „rehabilitat în chip strălucit“ pe patrioticul episcop și „a dat satisfacțiune sentimentelor naționale insultate“.

Ear' acum, drept cea mai strălucită satisfacțiune, atât pentru poporul român cât și pentru episcop voește să-l propună Maiestății Sale spre confirmare de metropolit.

Dacă se învoește Pavel la treaba aceasta, apoi guvernul a făcut un „gheșeft strălucit“.

Și-a pus omul în scaunul metropoliei, ear' lumii și poporului român îi va spune: d'apoi ce faceți gură, pe omul vostru vi-l-am făcut metropolit, ca să vă arăt ce mult vă iubesc în ciuda canaliei de stradă din Orade!

Și ca să nu se poată face prea multă gălăgie, va arangia de cu vreme în presa maghiară un nou vîlleim, care pentru ochii lumii va ataca pe ministrul că a pus în scaunul metropolitan cel mai „daco-român episcop“.

Gălăgia se va așeza, Pavel metropolitul prin slăbiciunea-i morală va concede și maghiarizarea gimnasiului, seminarului și a tuturor instituțiilor române din Blaj, sub chipul blândeței, umilinței și supunerii.

Alarmăm lumea de cu vreme și atragem mai ales atențiunea fraților noștri gr.-catolici asupra noului șiretlic,

care se pune la cale pentru a trage din nou pe sfoară mult cercata noastră biserică și națiune.

Dacă forurile competente și clerul român vor păși încă la timp pe față și își vor manifesta hotărît nestrămutata lor voință, amenințînd cu anatema pe acela care se furișează pe ascuns la locul care nu-i compete, poate fi încă mîntuită biserica gr.-catolică română de această pacoste.

La fapte deci, cler greco-catolic român!

Aprobarea proiectului de lege despre căsătoria civilă și partidul apponyist. Cetim în „Pesti Napló“: În partidul național (apponyist) n'a făcut impresiune deosebită știrea despre aprobarea Coroanei, convingerea bărbaților conducători deja cu zile mai nainte a fost, că Coroana din cauza crizei vieneze și a desbaterilor budgetare, care nu se mai pot amîna nu va provoca crîșă de cabinet, ci își va da aprobarea.

Este însă altă întrebare, că deveni-vă vre-odată lege și când.

Csáky pe ducă. Și guvernamentalul „Pesti Hirlop“ anunță acum eșirea din minister a vestitului ministru de culte și instrucțiune publică Csáky, întemeietorul infernalelor asile de copii. Binecuvîntarea popoarelor nemaghiare nu-l va urma în noul post la care va fi chemat, adică președința casei magnaților.

Inspectorul de stat din comitatul Arad și școalele române.

Îngâmflatul inspector din Arad Varjassy Árpád; renegatul Vranovici, carele a luat de a sa cauză de tradare nemernică a nefericitului și bețivului Pituk Béla, pe care „pentru merite patriotice“ l'a pus de învățător cu salar de 800 fl. la una din școalele suburbului Arad-Gai (între Români), și-a pus ochii pe școalele confesionale române din comitat și vine cu adevărată furie asiatică a-și vîrșa veninul asupra învățătorilor noștri peste tot.

Ca să poată ajunge la mai mare triumf, și-a ales cel mai nepotrivit timp pentru inspecționarea școalelor noastre române. Anume spre acest scop d-a luat lunile prime ale anului școl. Septemvrie și Octomvrie.

Cine nu știe și cunoaște, că în aceste două luni ce puțin progres se poate face în școalele populare cu 6 clase?

Culesul cucuruzului (păpușoiului), al bostanilor, crumpenelor, căratul tuielor, aratul și sîmînatul grăului și câte și mai câte lucruri

de toamnă se silește bietul țeran muncitor a le săvîrși în aceste două luni, ca să nu-l prindă iarna negată!

Cine nu le știe acestea? . . . Și cine nu știe și aceea, că la toate acestea țeranul român folosește toți copiii mai mărișori? . . . O știe aceasta toată lumea și o știe și renegatul inspector Vranovici. Și tocmai fiindcă o știe, face cum face. Că el nu caută alta, ci modul de a negri pe învățătorii români și a-i timbra de netrebnici, neîmplinitori de datorințe și renitenți față cu respectarea legii de instrucțiune!

După-ce și-a făcut mendrele prin comitat, unde a intrat în fiecare școală română ca un om furios, s'a reîntors la Arad, unde înainte de a-și face raportul către congregație a venit și la școalele noastre din Arad. Ca să ne poată timbra și pe noi învățătorii din Arad, ca pe ceilalți, și-a ales prima zi de țîrg de țeară, adică Vinerea din 3 Noemvrie n. a. c. Înzădar i-a spus învățătorii că e zi de țîrg, că copiii cei mărișori sînt cu părinții, ori pe acasă, el n'a luat nimic în considerare, ci s'a pus la examinări și la luări de notițe.

Ca să nu creadă cineva că învățătorii noștri nu-și fac datorința, chiar și din limba maghiară, că e lege, și Românul se supune legilor, deși acelea sînt aduse în contra lui, și fără știrea și învoirea lui, ca să nu creadă zic, amintesc în treacăt, că elevii înaintați dela școalele noastre populare la școalele orașenești elementare, civile, reale ori gimnasiale, au fost și sînt totdeauna între cei mai buni școlari, și mulți la finea anului sînt premiați.

Dar' voinicosul inspector nu caută progres adevărat, ci maghiarizare, ce însă spre marea lui supărare nu află și nu va afla în școalele române.

Și fiindcă nu află se sucește și reșucește în școală, pufăie pe nas, ca calul spîriat, caută nod în papură și nu află. . . . apoi trîntind ușa școlii se duce acasă, face raport către comitet că e vai și amar de limba maghiară în școalele populare române. După el vin apoi pîlîșitele (foile) din Arad și sîbîrîi în gura mare că: „Szegény magyar nyelvéink!“ (Sărmană limbă maghiară!)

Zică ei ce vreau, și sîbîre cum le place, tu frate învățătorule român fă-ți datorința față cu creșterea poporului, fii treaz și „caută în jur de tine“. . . .
— S—M—O.

Mare bucurie în Irsrail.

Da! Israil, poporul ales a biruit în fruntea și sub pazele ridicate ale liberalismului guvernului Wekerle-Szilágyi. Cu ce preț, în ce condiții a reușit Wekerle împreună cu Jidani această victorie, cum a știut ministrul - president, cel - c e are carieră suspect de rapidă — se ademenească

pe Monarchul, nu se știe deocamdată. Una din condiții va fi negreșit și sporirea armatei. Ori cum a fi, bucurie mare domnește în capitala noiei Palestine. Ear' fiindcă toate foile patriotice, scrise în nemțește sau ungurește, sînt făcute fără excepție de Jidani, bucuria stăpînitorilor perciuanați ai acestei țeri se oglindează în ele în măsura în care se adapă fiecare în jghiabiurile guvernamentale-ovrești.

Chiar guvernamentalul „Pesti Hirlop“ în numărul dela 9 Noemvrie spune, că Monarchul „numai călcîndu-și pe inimă, la acea vîrstă înaintată în care se află, a adus jertfe acestei dorințe a celui mai credincios popor, vîzînd că de legea asta nemzetul are trebuință“.

Ce fericire se va revîrși asupra popoarelor țerii din victoria Ovreilor, se vede din principiile alcătuitoare ale legii, pe care le reproducem precum urmează după foaia sus numită:

Căsătoria este cu deservîrșire și exclusiv contract civil, care trebuie încheiat înaintea organelor orînduite de cătră stat.

Valabilitatea contractului nu depinde de sancțiune religioasă. Din contră preotul, care cunună părechia căsătoritilor înainte de săvîrșirea căsătoriei civile, va fi atins de pedeapsă foarte simțitoare.

Pricinile de divorț — abstracție făcînd de pricinile de nevalabilitate — în trăsături generale sînt acelea din sistemul Iosefin. S'a șters însă din vechile motive „ura neîmpăcată“ între soți ca motiv de divorț

Cât despre procese între căsătoritii după legea de până azi, legea cea nouă va prescrie următoarele: Deoarece cu întrarea în vigoare a legii celei nouă, jurisdicțiunea bisericească va dispăre pretutindeni, despre certele între căsătoritii vor decide exclusiv judecătorii civile în sensul legii celei nouă. Căsătoriile încheiate înainte de intrarea în vigoare a noiei legi numai atunci pot fi desfăcute, dacă motivul de divorț se află atît în legea cea nouă cît și în cea veche. Așa spre pildă „ura neîmpăcată“ nu mai poate servi ca motiv de divorț pentru ele.

Urmează apoi un șir lung de idei și principii înalte liberale-jidănești, care ar fi biruit asupra elementelor de neagră reacție și periculoase statului, biruință, care va face ca Palestina cea nouă — Ungaria — să străluească în centrul matematic al Europei ca o stea de prima ordine de liberalism și libertate exclusiv pentru ovrime.

Cum se va răsbuna și răsfîrînge asupra întregii societăți maghiare această mai-mușerie în moravuri fixate prin lege după statele cele mai puternice, cum e Franța și Germania, e o întrebare la care își pot da lesne răspuns toți cei-ce știu bine împreju-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

În lumea largă.

— Poveste. —

Un puin de gîină își spîrșese găoacea de ou din care își luase vieța, și privia cu mirare în jurul seu.

Pe o rază de soare plutia o pulbere mîruntă-mîruntă, cu valuri de aur și ajungea chiar până la ochii lui.

— Ce-i asta? întrebă puilul primblîndu-și ochii cei rotunzi și negri în sus și jos.

— Aici e cuibul nostru, fi spuse cloacamă, adunînd în grabă rămășițele găocii, căci ea era tare iubitoare de curățenie.

— Și ce-i dincolo? întrebă puilul.

— Aceea-i lumea, zise bătrîna. Dar' un puin bun nu mult își bate capul cu ea. El ciugulește grăunțele, ce le găsește și apoi se întoarce ear' acasă. Căci s'e știu, mitutele, că ori-unde e bine, dar' ca acasă nu-i nicăiri.

— Acea e lumea! zise puilul pus pe gînduri. Și ce mai este mai încolo?

— Mai încolo . . . mai încolo? . . . cloncîni bătrîna cam supărată, căci nu-i venia răspunsul. Și vezi, Doamne, fi cam rușine, când trebuie să te dai de gol că nu știi.

— Ce nebunii mă întrebă tu? Eu nu m'am gîndit nici-odată la de astea! — Așa a vrut să-și mulcomească pe micul întrebător.

— Dar' aceste sînt așa de nu știu cum atrăgătoare, ciripi el cu înfrustrare.

— Atrăgătoare! Auzi vorbă. Da, tu ești foarte modern. Pe vremea mea nu întrebam atîta, ci ne adunam în cete și coteriziam — și pace bună!

*

In dimineața cealaltă bătrîna eși cu ceata întreagă, și o învătă mai știu și eu ce.

— Fiți numai cu luare aminte! Eată așa trebuie să te pleci și apoi rică! — clo — clo — băgați de seamă: cine a găsit vr'un grăunte sau un vermuțel, îl poate mîncă și nu trebuie să-l mai arete la nime!

Și puilii toți s'au plecat și ricăiau, de tot nășipul s'a fost ridicat în aer.

— Și într'asta stă vieța toată: a te primbla în ceată și a ciupi? întrebă earăși puilul

— Găinilor, da, zise cocoșul cu un ton îngîmfat — cocoșii însă coterozesc și cîntă cucurigu.

— Și așa merge asta în toate zilele?

— D'apoi vezi bine că așa — până

ajungi în bucătăria cea domnească.

— Și apoi după aceea? întrebă puilul, tot mai pofitor a ști.

— Asta-i o întrebare mai afundă și nu-i pentru voi femeiușele! Numai cocoșilor le este iertat să știe și să gîndească și la lucruri mai mari! Și apoi își întinse aripile și sări fîlos sus, strigînd cu ochii închiși un „cucurigu“, ca să aibă de ce se mira puilul cel de jos.

— Du-te în lumea largă, fi zise puilului un corb bătrîn, cu aripile cioante, ce își plîngea vieța prin curtea strîmîntă. — Numai acolo poți să auzi și să vezi tot. Dacă n'as

fi eu un sîrman de schilod. . . . O, cum te-aș duce eu!

— Acolo poți să auzi și să vezi tot, chiar și ce va fi înainte? îl întrebă puilul

— De bună seamă. Să-ți cauți numai unul de aceia, care știu tot! . . .

Puilul s'a hotărît să plece în lumea largă.

O luă costîș prin grădină, ca să ajungă în lume. Era de tot minunat pe acolo, flori albe, roșii vinete împodobiau lumea, și în dreapta și în stînga și pomii cei mari și des-făcuți își atrîneau crengile mai pînă la pămînt. Razele soarelui suflau cu aur toată lumea.

— Du-te, micuțule, la sobol — fi zuzuiră tîntării ce jecau veseli prin aer — acela e un călugăr pustnic și acestia sînt cei mai învîțați. Sobolul de astă-dată nu era în toane bune.

— Tîntar prost! mornăi el, scoțîndu-și nasul cel lung din mușunoiu — mă întrebă că ce-i vieța: Năcaz, amar și durere până la moarte! Acum știi și tu ce-i vieța, cioc verde!

— Dar' după aceea? întrebă puilul supărîndu-se.

— După aceea? După aceea vine grădinarul cu grapa lui de fer, o împlîntă prin locuința mea, ear' pe mine mă aruncă între buruieni.

— Si apoi sfîrșitul? mai întrebă puilul.

— Cioc verde! mornăi bătrînul mușunoiu, și se trase și mai afund în gaura sa.

— Ce-i vieța? bîzăiră muștele sburdalnice ce sărian voioase de asupra pîreului: joc, voe bună și bucurie! Uite cum se desfătează și soarele în valurile voioase ale pă-

răului ce murmură lin de dragoste și de fericire. O, cât e de frumoasă lumea asta!

— Dar' ce va fi mîne? întrebă puilul.

— Mîne? Mîne? Asta noi nu o știm. Dar' astăzi. Să trăiești o zi numai și să fii fericit!

— D'apoi după aceea? întrebă puilul cam fricos.

— O, cine să se mai gîndească la d'astea! bîzăiră muștele fără nici o grije și sburară mai departe în voe bună. Puilul se depărta de aici cu piciorușele lui deja ostenite. Pe lunca verde sclipiau din depărtare flori gabine și roșii. Albinele harnice se primblau din floare în floare și cîntau a spor.

— A munci înseamnă a trăi. Noi lucrăm și adunăm și sîntem vecinic mulțumite și fericite. Pe urmă ne culcăm în potirul celei mai frumoase flori și odihnim așa de dulce, așa de mult, cît vrem noi. Așa fi spuse puilului o albiniță sprintenă de pe cotorul unei plante mai înalte.

— Auzi minciună! Nu-i crede, nu-i crede! îi zicea un flutur, ce se învîrtea pe aproape, pe lîngă o floare. Noi odihnim puțin. Soarele ne trezește din somn printr'un sărut terbinte. Și noi ne sculăm și mai veseli și mai sprinteni.

— Auzi acolo! zice puilul bucurîndu-se în sfîrșit. Și oare ce mă voi face eu?

— Aceasta nu o știu. Eu am fost mai demult o omidă groasă și urîtă, și când m'am trezit m'am făcut un fluture ușor ca gîndul, și am sburat în aerul proaspăt. Poate tu te vei face o pasere și vei sbura peste țeri și

mări, în lumea largă, unde cerul e totdeauna senin și unde stелеle scilpește vecinic.

— O, ce minune ar fi! zise puilul în-cîntat. Și privi apoi spre soarele ce se ascundea după dealuri și era roșu ca și un glob de jaratic. Pe înctul se lăsa amurgul serii și cu un frig aspru. Puilul nici că le băgă în seamă. Mai tîrziu va fi așa de minunat, — va fi un soare dulce, și o lumină vecinică, da, dar' mai tîrziu.

Și merse mai departe cu piciorușele ostenite în larga lume, vîsînd de fericire. . . .

*

. . . . Ai înghețat, mitutele! zise în dimineața următoare băiatul cel mic, ce eșise pe luncă și află în iarbă pe micul animal. . . . Ai răcit și ai amorțit de frig! Sîrman de tine! Și înainte de a merge de acolo aruncă peste el flori, de care ti mai plăceau lui!

Traducere de Elena S. . . .

Leagăn și sicriu

Locuri de odihnă sînt multe în vieța, și cine nu cunoaște pe aceste două din urmă? Unul stă la întrarea vieții, celalalt la apusul ei.

Scopul lor pare a fi diferit, foarte diferit, ba chiar opus, și totuși ele amîndouă sînt înrudite.

Leagănul este făcut din lemn, tot asemenea și sicriul.

În pădure era un arbore dela care lemnarul și-a luat numele. Tîner și verde își în-tinde crăile sale și deja odihnește sub el pe călătorul ostenit.

rările, care cunosc obiceiurile și moravurile popoarelor din Ungaria.

Nu a noastră, a popoarelor nemaghiare va fi paguba, decadența și depravarea cea mai mare, ci tocmai în rîndurile societății maghiare.

Correspondență din Năsăud. *)

Cel-ce examinează cu obiectivitatea omului matur stările lucrurilor din ținutul Năsăudului și dispozițiile sufletești ale factorilor de însemnată, chemați a le dirige pe acelea, trebuie să fie cuprins de o adîncă mahnire sufletească.

Antecesorii nostri au folosit toate ocaziunile și au lucrat din toate puterile spre centralizarea tuturor intereselor materiale și morale în Năsăud.

De aici vine, că în Năsăud se întîmplă administrarea averilor numite grănițerești sub numirea de fonduri centrale școlare și de stipendii; administrarea fondurilor școlare confesionale și încă acestea sub o administrație cu cele dintîi pentru ocrotirea speselor, ce ar fi fost împreunate cu două administrații separate în personal.

Pentru administrarea pădurilor se instituie tot în Năsăud o comisiune silvană, care costă la an vre-o mii de florini.

Pentru a scoate pe o mulțime de familii din acest ținut de pericol la care s'au fost expus, contrăgînd în lipsa institutelor de bani românești împrumuturi de pe la neamuri străine, care îndată după finirea localității s'au năpustit ca un potop asupra coalelor bieților Români, se înființează în Năsăud un institut de credit și economii pe la anul 1870.

Nu mult după aceea spre centralizarea capitalelor morale a acestui ținut se înființează cu reședința tot în Năsăud „Reuniunea învățătorilor“.

Astfel cu drept cuvînt Năsăudul era sufletul, inima morală și materială a fostului district.

Ei! dar' această putere morală și materială era în calea celor puternici, și sfat au făcut ca să o nimicească și anume pe calea decentralizării.

Ori nu aceasta rezultă, dacă ne reamintim procedura comisarului de tristă aducere aminte, care separază administrarea fondurilor școlare centrale de administrarea fondurilor confesionale, ceea-ce reclamă spese pentru două administrații purtate de două rînduri de funcționari.

Îndată după aceea urmează separarea mai departe a acestora din urmă în gr-cat. și gr-orientale, ceea-ce aduce cu sine alte două administrații.

Se ordonează apoi, tot spre decentralizarea puterii din Năsăud, ducerea celor gr-cat. la Gherla, ear' acelor gr-or. la Sibiu.

Fondurile gr-or. se duc din Năsăud în Bărgău, ținutul orientalismului de aici; cele gr-cat. însă, vîzînd că este nefiresc a le duce la Gherla, se predau unei comisiuni de 13 inși cu fagăduială, că administrația aceleora se va susține și după regularea definitivă a administrării în Năsăud.

În câțiva ani unii din administratorii averilor gr-orientale ajunse în temnițe, ear' averile sufer daune însemnate.

*) Întăzîiată din lîmp a de spațiu. Red. „Trib.“

În sfîrșit el fu dat jos, trunchiul seu tăiat și apoi lucrat în pacinice ateliere.

Un leagăn poate, și un sicriu împreună sînt făcute din lemnul seu.

Leagăn și sicriu — ambii creșteau odată puternici și plini de viață ca pom de pădure sau ca pom roditor, și pe ale cărui crăci pasările cântau.

Ambii fură înverziți primăvara și îngălbiniți toamna. Ambii fură dați jos de topor și sîcure. Si în ambii doarme unul. În ambii găsăm pace și liniște. Ce nevinovat stă copilul în leagăn, el nu are nici o grije. Curat și neturburat este cerul vieții sale.

Nu este tot astfel și cu sicriul? Și în el doarme omul.

Și aici omul este fără grije și fără nevoie. În adevăr că acesta este un altfel de somn ca acela din leagăn — dacă acum este de fer, fără viață și rece, — dar' sigur, că îngrijeste cineva de cel-ce doarme.

În amîndouă nu stăm singuri. Ne pune cineva în lăuntru. Când eram slabi și fără ajutor, când ședeam în brațele mamei noastre, noi primim dela ea, ceea-ce ne trebuia. Și odihna. Mama ne ridica în brațe și ne pune cu iubire și dragoste în leagăn.

Înțepeniți, galbini și lipsiți de putere și mișcare sîntem când murim. Cineva ne pune în sicriu, căci noi nu putem să ne culcăm.

Leagăn și sicriu. — La amîndouă plângem.

Cine nu cunoaște lacrimile de bucurie ce strălucesc în ochii tatălui și ai mamei când privesc leagănul copilului? Cine nu cunoaște lacrimile de durere care strălucesc în ochii copiilor când stă la sicriul părinților.

Comisiunea silvană se desființează, se transpune la Bistrița, ca acum sub numirea de direcțiune de păduri să coste la an 150.000 fl.

Și în fața acestor nisuițe atât de deschise de decentralizare, ce vedem?

Oamenii mai luminați ai acestui ținut, în loc să persiste pe lîngă direcțiunea de centralizare, marcată de înaintașii nostri, continuă dîinși opera începută de puternicii zilei spre decentralizare.

Auzi nu odată și nu pe oameni fără trecere lansînd vorbe, că gimnasiul trebuie închis pînă la alte timpuri.

Fățu cu fondurile greco-catolice se arată nisuițe, ca să se scoată din Năsăud și anume, cei de pe sate doresc a le băgă pe sate, uîndînd soartea celor din Bărgău și neîntîind seamă, că administrarea pe sate a unui fond între toate împrejurările ar trebui să coste cel puțin 120 fl. plus cassa vertheimiană; 38 comune ar avea îndată lipsă de 38 casse vertheimiane, care ar face vre-o 3000 fl., apoi la an de 38 ori 120 fl.

Cei din Gherla lucră, firește poște, să fie duse acolo.

Uită se vede de fondul viduo-orfanal, pe care-l țin oamenii acestui ținut viu în memorie.

Scapă și unii și alții din vedere, că administrarea din Năsăud este nu numai o administrație gratuită, ci este și o administrație morală, care Gherla nu o poate da nici-cînd școlălor noastre de aici.

Zi de zi vin învățători întru a cere informațiuni la Năsăud în cauze școlare.

Se va pute face aceasta la Gherla, cănd Rodna, Borgo-Tiha, Monorul și Romuli sînt departe de Gherla cu sute de kilometri.

Abstrăgînd dela aceste este interesul nostru să decentralisăm?

Comunele de pe Bărgău și Șieu își bat capul să-și scoată capitalele dela institutul de bani din Năsăud și să-și depună în Bistrița; imitează pe fostul comisar, care asemenea a scos banii fondului central dela Năsăud și i-a depus în Cluj, — dar' nu la „Economul!“

Ar mai rămîne să se desființeze „Reuniunea învățătoarească“ și atunci sîntem chiar acolo, unde am fost înainte de militarizare, adică cele 44 comune, care pînă acum aveau un suflet și o inimă și aceea era Năsăudul, sînt cu totul tot desfăcute una de alta și toate de Năsăud.

Fiecare comună se va învîrți în jurul osiei sale, rupînd legăturile ce avea cu Năsăudul, soarele în jurul căruia trebuie să se învîrte fiecare comună, după planul antecesorilor nostri.

Apoi, care e soarta corpurilor cerești, a căror putere centrifugală e mai mare ca cea centripetală, o știe tot omul cu carte, și dacă totuși fac aluși-ne la fenomen, o fac numai ca să se îee pe seama aceea, care spre satisfacerea unor ambiții personale, desconsiderînd trecutul și rolul natural al Năsăudului, pe căi îndosite și nedemne, pun cununa operei decentralizatoare pornite cu atîtea speranțe de dușmanii zilnici ai nostri! — 7. —

Părinții pun pe copiii lor în leagăn, și de regulă, copiii pun pe părinții lor în sicriu. Lacrimi sînt și aici și acolo.

Leagăn și sicriu — la amîndouă sperăm. Da, speranța domnește în inimă, dînd-că speranța ne strălucеște nouă înaintea dîm stăm la leagănul iubiiților nostri. Cu ei sperăm noi să trecem prin viață. Prin ei sperăm noi să ne legăm cu o legătură curată de pămînt și să găsim noroc, bucurie și fericire.

Moartea rupe această legătură, însă noi sperăm cu siguranță că ea va fi mai trainic legată acolo sus.

Și această speranță este la sicriu mîngîierea noastră, ancora noastră, steaua noastră de scăpare.

Leagăn și sicriu — la amîndouă ne rugăm. Religioase dorințe, gândiri și simțiri se urcă din inima părinților către cer, dacă stă la leagănul nevinovatului copil. Ne rugăm și cerem dela D-zeu noroc și binecuvîntare pentru iubiiții nostri.

Și la sicriu ne rugăm. Ne rugăm pentru cel mort. Ne rugăm ca să obțină dela D-zeu o judecată milostivă, pacea cerului și odihnă.

Leagăn și sicriu — în amîndouă stă omul.

Adesea, ah! ele stau aproape unul de altul, de multe-ori abia o palmă te desparte. Totuși aproape sau departe, amîndouă sînt leagane; unul: leagăn pentru pămînt, celalalt: leagăn pentru cer.

București, 10/22 Iulie 1893.
Trad. de C. Domide.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“

Valea-Dosului, în Octomvrie 1893

Ceva îmbucurător din părțile noastre rar s'a scris, și aceasta din cauză că sub stăpînirea ungurească nu avem parte de bine, ci numai și numai de rău, de nevoi, persecuțiuni, suspiciuni, asupriri și pupăz pe colac întemnițări. Acum deodată mă afl în poziția plăcută a vî înregistra și un cas mai îmbucurător pentru poporul nostru iubit din aceste părți.

A trecut un an de zile de cînd societatea franceză „De la Comp. française des mines de Mercure de Zalahna“ s'a stabilit pe teritoriul comunei noastre, în intervalul acesta au deschis mai multe mine de „mercur“ (argint viu) și încă mulțumită lui D-zeu că cu succes bun, ear' acum de curînd încurajați de succesele dobîndite în materialele cîștigate au ridicat un „coh“ pentru topitul și destilatul acelor materiale. Terminată fiind zidirea au venit dela Paris mai mulți acționari în frunte cu adm.-delegatul băncii dl E. Sônechal dela Grange și directorul Gascuel, sosiți în mijlocul nostru au aflat de bine ca să invite pe preoții Nicolae Motora din Trimpoele și Amos Popescu din Valea-Dosului ca să sfințească minele și cohul.

Așa Duminecă în 17/29 Octomvrie a. c. s'a efectuat sfințirea lor, în prezența unui numeros public. La finalul ceremoniei bisericești domnul preot N. Motora a ținut o cuvîntare însușitoare de bineventare către acționari, ear' bășilor și publicului român, li-a dat să înțeleagă, că Italia și Franția sînt surorile dulci ale națiunii noastre — și că adevărații Francezi și Italiani ne sînt amici sinceri și mari binefăcători, — cu deosebire societatea aceasta, pentru poporul din aceste părți, e trimisă dela Dumnezeu, căci prin lucrarea minelor, ce erau pustii, i-se întinde un isvor onest de subsistență; li-a pus la inimă bășilor să fie activi, cu supunere și dreptate, căci numai așa vor dovedi lumii culte, care privește spre noi, că sîntem neam ales din viața strălucită latină și creștină buni...

Cît ne iubesc acționarii acestei societăți e dovadă darul ce l-au dat bisericii din Trimpoele, anume un potir, disc, stea lingură și o cruce, toate de argint aurit, veritabil — ear' celei din Valea-Dosului un feșnic foarte frumos tot de argint. Cînd li-s'a spus aceasta poporului, au erupt urale nefîdite „Să trăiască Franția, acționarii și direcțiunea!“

După încheierea ceremonialului bisericești s'au așezat acționarii și oaspeții inteligenți la o masă, ear' frunțașii poporului cu băieșii la alte mase, anume pregătite, unde li-s'a dat de mîncare și beutură, ne lipsindu-le muzica din Zlatna. Prima zicală a fost „Marseilaiza“, care am ascultat-o cu toții în picioare și cu capetele descoperite.

Toastele încă n'au lipsit, numai cît era durere, că în frîntoșele nu ne pricepeam dar' unica mîngîiere totuși am avut în dl director Gascuel, care în intervalul unui an a învîțat din propria diligență limba noastră.

După ridicarea mesiei s'a început jocul cu „Ardeleana“, la care au luat parte acționari cu delegatul în frunte. Ți-se înalta inima vîzînd oameni culți cu o stare mare, jucînd împreună cu strănepoții divului Traian, cu fiice și neveste îmbrăcate în pictorescul costum românesc.

Petrecerea s'a finit la 4 oare după amiază în ordine exemplară, cînd ne-am depărtat la ale noastre.

Cu ocaziunea acestei petreceri s'au petrecut două lucruri, care nu le pot trece cu vederea, una că stăpînirea nici la această nevinovată petrecere n'a întrelăsat fără a ne trimite un gendarm — ceea-ce tuturor a displicut. Alta și mai hazlie e că mai mulți hîpșitari s'au grupat în jurul mesiei „acționari“ și au intonat imnul Măiestrii Sale Împăratului nostru Francisc Iosif.

Vre-o 5—6 oaspeți oficiali maghiari în frunte neputînd suferi aceasta, cîntau — sbie-rau — în un ton sîlbatic „Kosuth Lajos azt izente“. Vîzînd băieșii hîpșitari români, că nu o pot scoate la cale, au început „Deșteaptă-te Române“, ear' societatea cultă maghiară?! „Hazádnak rendületlenül“. Într'aceia muzica curmă această larmă.

Argus.

Răsboiul Spaniolilor cu Cabylii.

Pregătirile de răsboiu ale Spaniolilor iau dimensiuni din ce în ce tot mai mari. S'au chemat sub arme mai multe clase din rezervă.

Este de interes a da aici pe scurt cauza actualului răsboiu între Spaniolii și Cabylii.

Melilla, pe coasta marocană, este una din reședințele spaniole, adică un oraș întărit în posesiunea Spaniolilor.

Melilla a fost luată de Spaniolii încă în răsboiul dela 1859 și 1860, ce l-au purtat

contra Marocului, și învingătorii 'și-au stabilit acolo o stațiune militară spre a pute să supravegheze mai bine pe piraiți care făceau nesigură navigația. Afară de Melilla, Spania mai are pe coasta marocană mai multe asemenea puncte întărite, înconjurate de mici teritorii, care actualmente sînt spaniole. Și orașul Melilla are un asemenea teritor pe care Spaniolii au făcut planul să-l mai întărească, ceea-ce Marocanii (Cabylii) din împrejurime nu voiau să tolereze. Motivul acestor din urmă era, că noul fort proiectat venia tocmai lîngă un cimiter mahomedan, pe care Cabylii nu doriau să-și știe spurcat prin vecinătatea tunurilor creștine. O comisiune trimisă la fața locului de către guvernul spaniol spre a cerceta lucrurile, 'și-a dat avizul că fortul proiectat nicăiri nu poate fi mai bine pus decît tocmai lîngă cimiterul în chestiune. Din această cauză, guvernul a decis de a ridica acolo fortul, întempe-se ori-ce s'ar întempla.

Aceasta a făcut ca să declare Cabylii răsboiul cel sfînt și multe triburi au ascultat chemarea coreligionarilor lor; chiar și Cabylii care se aflau în Algeria au alergat spre a lua parte la răsboiul contra ghiaurilor. Numărul Cabyliilor răsculați și înarmați se zice că ar fi de vre-o 30.000 și sînt niște admirabili pușcași; dispun chiar și de o artilerie de tunuri vechi de fier. Tăria lor stă însă în aceea că locuiesc niște înălțimi și pasuri de care nimeni nu se poate apropia, căci au o înălțime de pînă la 2000 de metri.

Afară de asta, Cabylii locuiesc în sate compacte și fiecare sat e o adevărată cetate. Spre a-i învinge, e nevoie de a nimici locuitorii, satele lor și pentru aceasta e ear' nevoie de o armată formidabilă și de o luptă lungă și peste măsură de grea. Pînă acum nimeni n'a ajuns să-i pună la respect. Dar' chiar dacă Spaniolii ar dori să se țină numai în defensivă, tot au nevoie de o armată puternică.

Cabylii fanatisați vor s'alunge pe toți Spaniolii de pe teritoriul marocan și deoarece Spaniolii nu pot ști din ce parte vor fi atacați ei sînt nevoiți de a-și întări cu armată toate pozițiile.

În primul atac lîngă Melilla, Spaniolii au fost bătuiți și comandantul lor, generalul Margallo, ucis. Urmașul seu în comandament, generalul Ortega, a cerut grabnice ajutoare, chiar Melilla însăși, cel mai întărit punct e amenințat. În consiliul de miniștri ținut extraordinar alaltăieri la Madrid s'a decis o proclamațiune în care se se apeleze la toate partidele spre a acorda creditele necesare, căci onoarea steagului spaniol pe coasta africană e în joc. Tot ce e gata de răsboiu e trimis în Africa, pînă și garnisoanele din Madrid și Andalusia. Peste câteva zile vor fi convocate și cortesele.

CRONICĂ

Maghiarii și Românii. Sub titlul acesta cetim în „Pester Lloyd“ următoarele: Ni-se scrie din Chișineu: „În comuna Székudvar din comitatul Aradului de mai bine de o sută de ani locuia Maghiarii și Românii în cea mai mare armonie. Uneltirile din comitat n'au aflat aici teren. Dar' de cîteva zile domnește mare ceartă și iritare în această comună altă-dată atât de pacinică. În Székudvar s'au scris 112 copii obligați a cerceta kisdedóvurile pentru care primarul comunei voia să înființeze un asil, pentru care scop conchiamă comitetul pe ziua de 21 Octomvrie. Preotul gr-or. român Gavril Lazar a totuși atîta poporului nepricepător, provocându-l să îee pozițiune energică în contra acestui proiect și în ziua sîndeiței comitetului făcî preotul Lazar un mare spectacol strigînd poporului, că prin aceasta voese a-i lua limba și naționalitatea. În urma acesteia sîndeiței trebuî suspendată fără nici un rezultat. De observat că Lazar, cînd s'a creat legea pentru kisdedóv-uri, voia ca să inducă poporul, să meargă cu el la Sibiu, ca acolo să protesteze în contra acestei legi. În ziua tuturor sfinților catolici 'și-au manifestat pietatea lor, la care, după usul din anii trecuți rîsunară și clopotele bisericii gr-or. Abia începură clopotele să sune cînd Lazar în cea mai mare iritare porunci curătorului bisericii să înceteze cu tragerea clopotelor. Numai cu mare greutate se putu împedea scandalul. De atunci a dispărut pacea din comună și dacă episcopul Mețianu nu se va grăbi să restabilească pacea, atunci sînt de prevîzut urmări grave“. — Felicităm pe bravul preot Lazar pentru atitudinea sa românească, ear' corespondentului lui „P. Lloyd“ îi zicem: În lături, percutanțele, cu asemenea invective pîcătoase!

Archiepiscopul din Agram. „Pesti Napló“ aduce din isvor sigur știrea că de arhiepiscop în Agram va fi denumit episcopul din Kalocsa Béla Mayer. El are acum 56 ani.

Zăpadă. Azi-dimineață, după mai multe zile de ploaie, ne-am deșteptat în Sibiu și giur cu casele acoperite cu haină de iarnă strălucitoare de albeața zăpezii, care fiind cam timidă din cauza întăzierii sale în estan, nici nu prea îndrăznește a sta teapănă pe pietrele ulitelor, ci se topește puțin după-ce căzu pe pămînt din sferile ei cele sublime în care își la nașterea ei în mod puțin cunoscut. Par' că e leneșă încă, cade lin, încetează, un cîas,

doar, ear' reîncepe, pentru a se ascunde earăși după un timp și așa mai departe. Știrile din Viena ne vorbesc că și munții din giur în ultimele zile 'și-au reluat îmbrăcămîntea lor de iarnă.

Studentimea ovrească — patriotică dela universitatea din Budapesta se pregătește a manifesta și ea nobila pornire de inimă către căsătoria civilă (adeică sîlbatică, în fiecare 3 luni altă nevastă) și libertatea în religie (adeică fără religie). ear' la zile mari de sîrbători se poți zăngăni cu pînteni în orice biserici vrei.) Capii patriotice mișcări ai tinerimii maghiare sînt doi ovreiași percutnați, pripășiți de curînd din Galiția: Aurel Engel și Hugo Rosenthal. *Eljen a szidő Madárország — Bolondország*

Dela Ligă. Secțiunea din Giurgiu a Ligii culturale a ales, în zina de 17/29 Octomvrie trecut, un nou comitet, care s'a constituit astfel: președinte, dl C. D. Bădulescu; vice-președinti dñii N. Iuca și P. G. Parisianu, cassar dl căpitan N. Marinescu, secretar dl M. I. Tutunaru și membri ai comitetului dñii N. Pascal și Tănăsescu.

Concertul Tr. Murășianu în Roman. Despre aceasta ni-se scriu următoarele: Duminecă în ziua de 24 ale lunii curente a avut loc în sala teatrului nostru „Concertul“ baritonului Traian Murășianu, cu grațiosul concurs al domnișoarei Helene Zaigler. Domnul Murășianu, în turneul ce a făcut prin Bucovina și anume în Cernăuți și Suceava, s'a oprit și în orașul nostru, pentru a concerta și aici. Sala teatrului a fost îndesată de publicul cel mai ales din Roman. În logi se observa un buchet frumos de domnișoare și doamne, ceea-ce rar se întîmplă în localitate. Concertul s'a început cu opera „Ernani“, unde dl Murășianu ne-a delectat cu vocea sa simpatică și sonoră. În „Ochi albaștrii“ de Denza, ne-a făcut să gustăm emoții artistice, care cu drept cuvînt se poate zice, că te fermecau. Au urmat apoi cîteva romane de conținut idilic foarte mișcătoare, fiind toate executate cu sentiment și pasiune. Concertul s'a terminat cu dragălașul cîntec popular „Eu mă duc codrul rîmăne“, care a provocat aplause frenetice din partea publicului. Afară de program, la cererea generală, a mai cîntat concertistul două romane, încheiînd cu frumosul cîntec „Somnoroase pășărele“ de M. Eminescu. Meritul la reușita concertului cu tot dreptul se poate atribui însă domnișoarei Helene Zaigler, care a acompaniat pe domnul Murășianu cu multă pricepere și competență în piesele „Solo“ cîntate, am admirat mult abilitatea și ușurința tehnicii sale muzicale. Îndesebi în „La Rapsodie II“ de Liszt a excelat perfect d-șoara Zaigler, care pe lîngă multe aplause a mai primit și o prea frumoasă „Lyră“. Sîntem informați, că dl Murășianu va face un turneu și prin cîteva orașe din Rusia, de unde apoi se va reîntoarce în țeară. *Dr.*

Din Anvers primim în cunoștințarea că comitetul societății de lectură a studenților români de acolo s'a constituit astfel: Președinte: Ioan Russu, vice-președinte: Radu Șeitan, secretar și cassar: Luca Zelescovici, vice-secretar: Traian Țeran.

Teatru. Aseară s'a reprezentat farsa în 4 acte „Ein toller Einfall“ de Carol Lauss. Rolurile au fost bine distribuite. Dl Schöntag a dat o nouă dovadă despre priceperea sa în interpretarea rolurilor. Asemenea dl Leichter cu umorul seu a provocat mare ilaritate și aplause în public. Celelalte persoane deasemenea au jucat foarte bine. Teatrul, cu tot timpul nefavorabil, a fost foarte bine cercetat, de un public distins și numeros, care în continuu își manifesta ilaritatea c. s.

Femeia de român crescută în școală.

Disertațiune ținută cu ocaziunea adunării generale a XXIX. desp. al „Asociațiunii transilvane“ în Mediaș, de I. Moldovan, protopop greco-catolic.

„Femeia crează moravuri, moravurile înalță pe un popor, și cel-ce desprețuește femeia, ucide națiunea“.

Domnilor! nu mai e lipsă de armă de fer ca să pustiești o națiune din șirul popoarelor, subtrage-i numai școala, subtrage-i moravurile cele bune strămoșești și lucrul de mîna, și introdu luxul și atunci ea de sine pierde.

Eată dar', dlor! factorii cei mai puternici pentru a înălța și păstra la putere de existență și înflorire o națiune, acestia sînt: școala și femeia.

Și dacă noi bărbații vom omite cu lășitate a ridica spre înflorire aceste două tesaururi scumpe atunci vom fi demni, ca prin țîrîna mormîntului să străbată la noi blăstîmul fiilor nostri, care pe ruinele cauzate de noi, vor exclama cu inima mahnită:

Nu, Dumnezeu nu ne poate ordona a respecta acel trecut și pe cei-ce au trăit în el, căci nici ei nu au respectat ce au avut mai scump — școala și creșterea femeii.

Nici una din legile d-zeești, bisericești sau sociale nu avem drept a le atinge sau vătîma, căci acelea în măsură mai mare sau mai mică, toate tind la perfecțiunea omului,

Însă erorile, prejudecățile, care ignorând legile de mai sus, lovesc în cele mai sacre instituții și au contribuit și până acum la necreșterea femeii, și în special a femeii de română, sînt neiertate, și eu le privesc ca un venin ucizător de suflete nevinovate a familiei și de un morb omoritor de naționalitate.

Nu mă uit la trecut, căci în acela poate s'ar vedea și rău; dar' privind în viitor, zic părinților de român: Sacrificați pentru acel scump tesaur, pentru templu — pentru școală — în acela trimiteți fetița să învețe a cunoaște și a se închina lui Dumnezeu în limba mamei, să învețe a-și iubi limba strămoșască și neamul, prin știință și diligență și cu lucrul mâinilor sale să știe crea frumosul natural.

Școala e acel focular, de care apropiindu-se fetița, ce mai târziu are să devină femeie și mamă, inima ei se aprinde de focul iubirii, al credinței și neamului său. În inima fetiței crescute în școală se înrădăcinează simțul moralității, adevărata cultură a inimii, și pe aceasta 'și-o va însuși din stadiu în stadiu ca fetița, ca jună, ca femeie și mamă, și astfel crescută femeia de român, nu va privi pe bărbatul său nici ca pe un tiran, nici ca pe subaltern, ci ca pe prima parte a inimii sale, ca pe prima parte a familiei și a națiunii sale.

O copilă crescută în școală e decoarea părinților.

O jună crescută în școală e un mîrgăritar în cununa familiei.

O femeie crescută în școală e un ânger apărător al moralității și castității familiei.

O mamă crescută la timpul său în școală este creatura sufletului copilului său. Și cum poate fi o femeie o mamă adevărată, când ei 'și-s'a denegat și prin necreștere 'și-s'a răpit puterea de a ști decora sufletul copilului său cu iubirea către Dumnezeu și către scumpa sa națiune.

Femeia e creată pe lume cu toate însușirile bune și darurile pentru a pute fi egală aceluia, cu care are a împărtăși soartă vieții sale, numai că acelea trebuiesc nobilitate în școală; așadar' fetița și jună crescută în școală și înfrumusețată cu o creștere morală-religioasă, e la timpul său destinată de providență a deveni sofului vieții sale aripi de ânger, pe care ei cu sufletul lor se înalță și în ferbinte rugăciuni către Dumnezeu, și de acolo se se scoboare binecuvîntarea păcii în acea casă și familie.

Femeia numai prin creștere în școală își poate cunoaște sufletul, natura și trebuințele, căci școala e al doilea creator pe pământ după Dumnezeu, și fără de aceasta cum poate să-și împlinescă o femeie, o mamă, datorințele, precum pe acelea ce are sufletul, națiunea, religioasă și Dumnezeu?

Femeia crescută și inteligentă e frumusețea casei, a familiei și a națiunii și pentru bărbat e un dar dela Dumnezeu.

Femeia adevărată cultă e modestă și înțelepciunea ei e mai prețioasă decât aurul și diamantul din cununa unui domnitor.

Frumusețea femeii culte și crescute, e iubirea morală, și chemarea ei a iubi și a fi iubită, căci fără iubire lumea e moartă, și viața întrînsa e asemenea unei furtuni tulburătoare. (Va urma.)

VARIEȚĂȚI.

(Romanul unei maice.) Se vorbește mult la Budapesta de fuga unei tinere maice d-ra Viola de Mathey, care a... evadat din mănăstirea St.-Vincent de Paule, în împrejurări cu totul romantice.

Acum 6 ani, sora Viola „frumoasa Viola“, cum o numeau la Budapesta, intrase în mănăstire.

Nimic nu străbătea din intențiunile sale când zilele aceste întovărășia surorile ei la biserică din apropierea mănăstirii. În timpul oficiului, ea se plînsese de o indispoziție și ceru superioarei autorizarea de a se reîntoarce la mănăstire întovărășită de o novice, ceea-ce-i fu ușor acordată. În stradă sora Viola îmbrățișă novicea, îi preda o cruce, ascunsă în corsaj și dispără... la brațul unui tânăr. A doua zi superioara mănăstirii primi o scrisoare 'prin care sora Viola anunța că 'și-a găsit airea fericirea.

(Anecdota.) Bătrânul baron Rothschild și un popă voiau de politețe să cedeze unul altuia pragul unei sufragerii. În fine financiarul se decide și intră mai întâiu.

— Monsenior, vă ascult ca fiind mai bătrîn. Apoi și vechiul testament merge înaintea noului testament.

Din public.*)

Mulțumită publică.

Junimea studiosă din Săliște a aranjat în 15/27 August a. c. o petrecere cu dans. Suma încasată cu acest prilej se ridică

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această redacția nu primește răspunderea.

la suma de 105 fl. 50 cr., ear' spesele avute la 59 fl. 50 cr. Resultă deci un venit curat de 47 fl., venit ce s'a alăturat la fondul menit pentru ajutorarea studenților săraci.

Comitetul arangiator își ține de datorie a aduce pe această cale sincere mulțumiri tuturor acelor, care au binevoit a sprijini această petrecere.

Suprasolviri au încurs dela următorii domni: D. Răsoiu 5 fl., D. Grecescu 4 fl., I. B. Comșa 4 fl., P. Comșa 2 fl. 50 cr., Beu 2 fl., D. Roman 2 fl., N. Aleman 2 fl., I. Măcelariu 2 fl., O Bêrză 2 fl., H. Malner 1 fl. 50 cr., G. Dima 1 fl. 50 cr., domnișoara I. Iovescu 1 fl., domnișoara S. Buceșan 1 fl., Daniil Marcu 1 fl., N. Roman 1 fl., D. Banciu 1 fl., Iordachie Roșca 1 fl., I. Buceșan 1 fl., M. Tomoiaga 1 fl., N. Petruțiu 1 fl., I. V. Petrișor 70 cr., doamna Ciugudean 50 cr., I. Voicu 50 cr., N. N., oblt. 50 cr., P. P. Roșca 50 cr., V. Aldea 50 cr., Traian Bratu 50 cr.; M. Simian 50 cr., C. Herța 50 cr., Hanzu Roștr. 50 cr., Dr. N. Călefaru 50 cr., I. Chirca 50 cr., Alex. Pop 50 cr., B. Comșa 50 cr., N. Stănilă 50 cr., I. Florin 50 cr., Pavel S. Stănilă 50 cr., P. Lascu 50 cr., I. Răchișan 50 cr., D. Mihoiu 50 cr., N. Chipără 30 cr., N. Șteflea 10 cr.

Apoi își mai ține comitetul arangiator de datorie a aduce modestele sale felicitări oficiului postal. Minuțioasa punctualitate a respectivului a dat un impuls puternic reușitei petrecerii noastre. Într'adevăr, după informațiile adunate mai-mai jumătate, — unii optimiști afirmă că chiar jumătatea întreagă întreguță — din invitațiile trimise au ajuns teafere la locul destinațiunii.

Săliște, 20 Septemvrie 1893.

Comitetul arangiator.

Dare de seamă și mulțumită publică.

La „balul“ aranjat în favorul despărțământului al X-lea al „Asociațiunii transilvane“ (din Brad) în 29 August a. c., în care zi 'și-a ținut și despărțământul adunarea sa generală, a intrat cu totul suma de 111 fl. 40 cr. v. a., din care sumă detragându-se spesele totale de 42 fl. 42 cr. v. a. rămâne un venit curat de 69 fl. v. a.

Cu suprasolviri au contribuit următorii domni: Vasile Dămian, protopresb. 1 fl., Abrăhám István, comerciant 50 cr., Pataky Victor 20 cr., Söpkéz Gyula 20 cr., Nicolae Bedea 50 cr., N. Șerban, propr. 1 fl., Stefan Albu, prof. 1 fl., Ioan Cătean, propr. 1 fl., Herman Bock, comerc. 1 fl., Alexandru Stoicoviciu, comerc. 1 fl., Teodor Pop, adv. 1 fl., Mauriciu Bercoviu 1 fl., N. Saloman 1 fl. și Ioan Rusu, medic (după bal) 2 fl. v. a.

Primească atât on. domni care au contribuit cu suprasolviri, cât și întreg publicul participator, cea mai profundă mulțumită pentru sprijinul moral și material.

Brad, 28 Septemvrie 1893.

În numele comitetului aranjator:

George Pădău,
cassier.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 10 Nov. n. Foia oficială „Budapesti Közlöny“ publică denumirea deputatului-conte Pálffy de comite suprem al comitatului Mosony.

Budapesta, 10 Noemvrie n. Ministrii Wekerle, Lukács și Bethlen sistează prin ordinațiune opreliștea exportului de nutreț începînd cu 11 Noemvrie.

Viena, 10 Noemvrie n. Ieri seară s'au întrunit Windischgrätz, Clumetzky, Hohenwarth, Iavorsky și Plener într'o conferință confidențială. Desbaterile au fost foarte agitate și nu s'a putut ajunge la nici o înțelegere în privința compunerii listei ministeriale. Tot mai multe pedeci se ivesc, așa încât este foarte nesigur, că fi-va Windischgrätz în stare se constitui cabinetul.

Roma, 10 Noemvrie n. Majoritatea guvernamentală a pierdut până acum șaptezeci și doi de deputați.

Atena, 10 Noemvrie n. Alegîndu-se un candidat opozițional de president al camerei, a demisionat întreg ministerul. Regele a însărcinat pe Tripcup cu formarea noului minister.

Barcelona, 10 Noemvrie n. Până acum s'au arestat cincizeci de anarhiști, nu se află între ei însă nici unul dintre aceia, care au aruncat bombe de dinamită în teatru.

Bibliografie.

A eșit de sub tipar:

„Călimarul Poporului“ pe anul com. 1894. Editura și tiparul „Institutului Tipografic“.

Cuprinsul: Călimarul astronomic și bisericesc, cu povește economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1894. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericesti române din Ungaria și Transilvania. — „Nafragiul“. Novela de Enric Castelnovo. Tradusă de Ioan Russu-Șirianul. — „Episootia“. (Din scrierea lui Anton Bacalbașa: Moș-Teacă din casarmă). — Economic: Cum ne putem ajuta când ne amenință lipsa de nutreț și de paie; Despre altoirea viței de vie; Floarea soarelui, o minunată plantă pentru producerea de ulei. — Poesii: „Plugul blăstemat“, de V. Alexandri; „Traiul când 'ți-se urește“, de G. Coșbuc; „Gornistul dela Grivița“, de Ioan Nenitescu; „Patriei Românilor“, de G. Murnu; „Vulpea și racii“. Fabulă, de Tr. I. Magier; „Vulturul și Țeratul“. Anecdota de C. B. Ceahor; „Ghicitori“, de V. Simiganoschi; „Defăimătorul“. Caracter de Paris Mumuleanu. — Partea hazlie: „Țăierul cu două fețe“, de Anton Pan. — Sămînța de sare. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Inserate.

A apărut!

„Dor și jale“, poesii de D. Voniga cu o prefață de Ioan Russu Șirianul. Giula, 1893. Editura autorului. O parte a venitului se destinează înființării unui fond pentru ridicarea salariilor învățătorilor gr.-or. români la minimalul prescriș prin lege.

A apărut:

Cestiuni din dreptul și istoria bisericii românești unite, studiu apologetic din incidentul invectivelor „Gazetei Transilvaniei“ și a dlui Nicolae Densușianu asupra metropolitului Vancea și a bisericii unite. Partea I. Blaj 1893. Tipografia seminarului gr.-cat. în Blaj, 265 pag.

A apărut:

Arhimetădă pentru școalele populare, de F. E. Lurz. Tradusă de un învățător după a 9-a ediție germană. Anul I. și II. de școală. Numerii dela 1—10, 10—20 și 20—100. Brașov, 1894. Editura librăriei H. Zeidner.

A apărut:

„Carte de cetire“ pentru clasa I. și II. gimnasială și reală; seminare pedagogice și școale superioare de fete, de Ioan Popea. Edițiunea III, din nou prelucrată. Brașov. Editura lui N. I. Ciurcu.

A apărut:

Secunda sau Morala filosofiei pentru școale secundare de ambele sexe, de P. Dulfu, profesor de filosofie și pedagogie. Aprobata de ministerul cultelor și instrucțiunii publice al României. Ediția II. București. Se poate procura dela librăriile: Socex, Sfetea și Alkalay.

Călimarul zilei.

30 Octomvrie (10 Noemvrie) 1893.

Italian: Muc. Zenovie.

Gregorian: Martin Ep.

Soarele: răsare 6.45 apune 4.42

Buletin meteorologic.

Sibiu, 9 Noemvrie n. 10 oare dimineța.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 726.5)	Diferența din presiune	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
726.9	+4.1	+0.8	+8.2+0.8	SO 5/2

Din țeară 8 Noemv. n. 7 oare dimineța.

Stațiunile	Presiunea atmosferică în mm.	Temperatura după Celsius	Vîntul direcția	tîrziu
Budapesta	768	+4.1	NW	1
Sătmăr	759	+7.2	NW	2
Cluj	76	+8.2	—	4
Orșova	760	+8.0	—	4
Arad	758	+6.1	W	3
Panciova	757	+8.1	NW	3

Sosiți în Sibiu.

La 10 Noemvrie n.

Hotel „Neurhther“. A. Grohs și Fischer, pelerin din Viena. Decsenyi, pelerin din Budapesta. Hotel „Meltzer“. A. Barthel, comerciant din Hamburg. Gim. comerciant din Viena. Goldschmidt, comerciant din Frankfurt. Böhm, oficial din Cluj. Hotel „Habermann“. I. Lückel cu societatea de cântăreți din Graz.

Teatru orășenesc.

Sămbătă, 11 Noemvrie n. 1893:

„Kabale und Liebe“.

Economie.

Miscarea portului Galați. Pe ziua de 14 curent următoarele bastimente au sosit în portul Galați: Diana din Brăila cu 253.577 tone diverse; Nigretia din Genova, deșert; Iralia din Rodos cu diverse; Russu din Sulina cu 110.500 tone diverse și Odessa din Severin cu 26.900 tone diverse.

Dela 1—15 exclusiv ale lunii curente au intrat în portul Galați 45 baslimente mari cu o capacitate totală de 45.198 tone.

În timpul acesta s'au importat 4,650.000 tone cărbuni de pământ și s'au exportat, venind din Brăila, 18,997.000 tone cereale.

—*—

Oprirea scoaterii rublelor de hârtie din Rusia. O depeșă din Petersburg ne înștiințează:

O ordonanță a ministrului finanțelor micșorează dela 100 la 50 ruble valoarea biletelor de bancă rusești ce poate un călător să ducă în străinătate,

—*—

Monopolul tutunurilor în Elveția. Din Berna: Consiliul federal a însărcinat departamentele finanțelor și industriei să dea un raport în privința produsului probabil al monopolului tutunului în cas de înființarea sa în Elveția și în privința modului de a-l stabili, ținîndu-se seamă de cererile industriei naționale a tutunului.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 23 Octomvrie v. 1893

V. P. Sasu lui Cehrisovelon fr., grâu 1850 hect. 8.30 lei. J. J. Paspati lui M. Roth & Co., grâu 1850 hect. 7.15 lei. V. P. Sasu lui Solairo, grâu 2100 hect. 8.95 lei. Drag. & Stamb. lui Sam. & Fried., grâu 1000 hect. 6.70 lei. Drag. & Stamb. lui Sam. & Fried., grâu 2400 hect. 7.15 lei. C. Tănăsescu lui Sam. & Fried., grâu 1600 hect. 7.35 lei. Evlochio lui Edlinger, orz 3600 hect. 3.50 lei. Frații Bach lui L. Dreifus & Co., ovės 3200 hect. 11.20 lei. Frații Bach lui L. Dreifus & Co., grâu 8700 hect. 7.50 lei. N. Catzighera lui L. Dreifus & Co., grâu 4600 hect. 8.10 lei. Marmoroschi lui F. Carnevali, grâu 5000 hect. 9 lei. V. P. Sasu lui F. Carnevali, grâu 2100 hect. 7.50 lei. V. P. Sasu lui F. Carnevali, grâu 5100 hect. 7.85 lei. G. Grosovici lui M. Roth & Co., grâu 1500 hect. 7.85 lei. G. Grosovici lui M. Cohen, 1600 hect. 7.85 lei. V. P. Sasu lui Ettlinger, grâu 1000 hect. 7.10 lei. T. Dimitriadi lui J. Gargias, 3800 hect. 8.35 lei. Stamatopulo lui J. Gargias, porumb n. 1500 hect. 6.65 lei. Frații Bach lui G. Nicolopulo, orz 4850 hect. 4.25 lei. U. I. Negroponte lui L. & M. Feitler, grâu 2600 hect. 6.70 lei. Frații Paspatalatos lui N. Copsida, porumb 1100 hect. 7.05 lei. Frații Papastelatos lui M. Wechsler, porumb 1000 hect. 8.65 lei. Frații Bach lui Bloch & Co., orz 2180 hect. 4.35 lei.

Cereale sosite:

Pe apă: grâu 220.500 hect., porumb 92.800 hect., orz 39.500 hect., ovės 20.800 hect., secară 9800 hect., fasole — hect.

Pe uscat: grâu 379.800 hect., porumb 53.900 hect., orz 54.400 hect., ovės — hect., secară 22.000 hect., fasole — hect.

Prețul mărfurilor

Piața din Sibiu. Dela 10 Noemvrie v. Grâu frumos 76 până 80 chilo d. 5.40 până 6.—, grâu mestecat 70 până 74 chilo d. 4.50 până 5.10, secară 70 până 74 chilo d. 3.30 până 3.7., orz 62 până 66 chilo d. 3.50 până 3.90, ovės 42 până 48 chilo d. 2.30 până 2.70 cucuruz 70 până 74 chilo d. 3.67 până 4.—, mălain 78 până 82 chilo d. 3.50 până 4.—, cartofi 63 până 70 chilo d. 1.40 până 1.60 sămînța de cânepă 49 până 50 chilo d. 5.— până 5.25, mazere 76 până 80 chilo d. 4.— până 4.50, linte 78 până 82 chilo d. 8.— până 9.— fasole 76 până 80 chilo d. 3.50 până 4.—, grâu de păsat 100 chilo d. 15.— până 15.60, făină nr. 1 d. 15.— până nr. 3 d. 13.40, făină nr. 5 d. 10.60 slănină 100 chilo d. 14.— până 16.—, unsoare de porc d. 58.— până 60, sîu brut 100 chilo d. 20.— până 22.—, sîu de lumină d. 38.— până d. 34.—, lumină turcoate de sîu d. 38.— până d. 40.—, sîupun d. 20 până 30.—, fân 100 chilo d. 7.— până 2.—, cânepă d. 35.— până 37.—, lemne de foc uscate m. cub. d. 3.25 până 3.50, spirit p. 100 l. % 51.— până 57 cr., carnea de vită chilo 50 cr. până 62, carnea de vîel 46 până 54 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec 28 — până 30 cr., ouă 10 cu 22 până 25 cr.

Tîrgul de rimători în Steinbruch în 8 Nov. n. s'au notat: ungurești bătrîni grei — cr. până — cr., de mijloc — cr. până — cr., ungurești grei tineri 45.— cr. până 45.1/2 cr., de mijloc 46.— cr. până 45.1/2 cr., ușori 46.— cr. până 48.— cr., marfă țeranească grea 48.— cr. până 44.— cr., de mijloc 45.— cr. până 45.1/2 cr., ușoară 46.— cr. până 48.— cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîr bești grei 43.1/2 cr. până 44.— cr., transito de mijloc 43.1/2 cr. până 44 cr., transito ușori 41.1/2 până cr. 42.1/2 cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 8 Nov. n. 1893.

Sămînțe		Cuالتا pe Hect.	Preț per 100 chilogr. dela	până	Cuالتا pe Hect.	Preț per 100 chilogr. dela	până	
Grâu								
Bănăteș vechiu		74	—	—	75	—	—	
Grâu dela Tisa		74	—	—	75	—	—	
Grâu „Pesta”		74	—	—	75	—	—	
Grâu de Alba-Reg.		74	—	—	75	—	—	
„Baclos		74	—	—	75	—	—	
Grâu ung. de Nord		74	—	—	75	—	—	
Sămînțe, vechi ori noue			Soiul		Cuالتا pe Hect.	Preț per 100 chilogr. dela		până
Secară					70—72	5.70	5.90	
Orz			de nutreț		60—62	6.—	6.50	
”			de vîinars		62—64	6.75	7.50	
”			de bere		64—66	7.8—	9.—	
Ovės			—		39—41	—	—	
Cucuruz (porumb)			bănăț.		75	7.10	4.95	
”			de alt soi		78	4.30	—	
Meiu			—		—	12.50	—	
Hrișcă			—		—	4.30	4.70	
Mărfi pe termen.	Grâu	de toam. de primă.		7.15	7.20			
	”	Octomvrie		7.44	7.66			
	”	Maiu-lui		5.03	5.05			
	”	de toamnă de primăv.		7.15	7.55			
	”	—		6.86	6.88			
Produce diverse		Soiul			Cursul dela			până
Preț pe 100 chilograme.	Sem. de trif.	Lucernă ungurească		54.—	58.—			
	”	roșie		65.—	73.—			
	Oleu de rap.	rafinat		37.50	38.50			
	Uns. de porc	dela Pesta		55.50	56.—			
	”	dela țeară		—	—			
	Slănină	sventată		52.—	53.—			
	”	zfumată		36.—	37.—			
	Sîu	—		—	—			
	Prune	—		—	—			
	Lictar	slavon, nou		—	—			
	”	bănăteș		—	—			
	Miere	brută		—	—			
	”	galbină străcurată		—	—			
	Ceară	de Rosenau		—	—			
	Spirt	brut		16.50	17.—			
”	Drojdiate de spirt		19	19.50				

Cursul pieței din Sibiu.

Din 10 Noemvrie n. 1893.

Hărtie-monetă română	Camp. 10.03	vînd. 10.10
Lire turești	11.30	11.40
Imperiali	10.40	10.50
Ruble rusești	1.31	1.33

Bursa de Budapesta.

Din 8 Nov. n. 1893.

Renta de aur ung.	6--	---
„ „ „	4--	116.30
„ „ hărtie	5/10	---
Imprumutul căilor ferate ung.		121--
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		---
(1-a emisiune)		126--
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		---
(2-a emisiune)		100.50
Bonuri rurale ung.		94.50
„ „ croate-slavone		98--
Obligațiunile desp. regalilor		10.50
Imprumut cu premiu ung.		150.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		142--
Renta de hărtie austriacă		96.60
„ de argint austriacă		96.60
„ de aur austriacă		119.50
Losu ile austrieane din 1890		160.50
Acțiunile băncii austro-ungare		99.2--
„ „ de credit ung.		404.50
„ „ „ „ austr.		833.50
Serisuri focuare ale institut. de cred. și economii		---
„ Albina		101--
Argintul		---
Galbeni împărătești		6.04
Napoleon-d'ori		10.10
Mărci 100 imp. germane		62.24
Londra 10 Livers sterlingi		126.45

Reîntors dela expoziția amer. d. Chicago

în urma bogatelor experiențe dobândite acolo,
pot corăspunde pe deplin tuturor dorințelor
comandă pentru

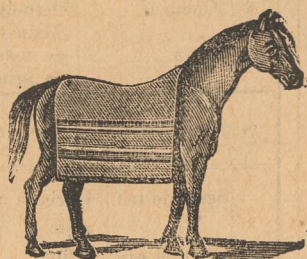
La
„Coroana ung.”
Viena, 1/13.

mi-am întocmit astfel noua mea prăvălie, că
stimabililor mei mușterii. E deajuns o singură
a se convinge

(2806) 3—

cât de ieftin, cât de bune, cât de minunat de frumoase sunt mărfurile.

Toale de cai



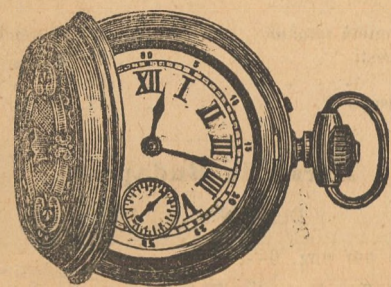
Numai fl. 1.65

Numai fl. 1.65 pro bucată.

3600 splendide așa numite

Toale de cai

se vor vinde cât mai iute pe prețul jumătate, după ce furni-aria s'a sistat. Aceste splendide toale de cai sunt 190 cm. lungi și 130 cm. late, provăzute cu margini vîrgate, groase ca o scîndură, călduroase ca un cojoc, și costă acum, cât ține proviziunea, cu bordure bogate pro bucată

I-a cal. economie
fl. 1.65.II-a cal. domnești
fl. 2.50.III-a calitat. birjari
fl. 3.—.Oroloage
de buzunar

regulate precis, recunoscute ca de cea mai excelentă calitate, cu mecanism-remontoir veritabil, neperior, de argint, metal lustruit, precum și de argint probat de 15 loți, admirabil lucru, foarte frumos

gravate, cu sticlă de cristal, cu aparat de secunde și arătătoare, toate se trag la mîner fără cheie și ajustate splendid cu toate inovațiunile tehnice moderne de arta orologeriei, regulate precis foarte punctual, se capătă în 4 sorte.

Numai fl. 3.

fl. 3.	un orologiu remontoar de buzunar, de nikel, dela Chicago cu arătător de secunde, cu werk precis regulat.	fl. 3.
fl. 4.	Un orologiu remontoar de nikel, fin de prima cal., construcțiunea cea mai excelentă și mai punctuală cu minutar.	fl. 4.
fl. 5.	Un orologiu remontoar de nikel cu capac dublu și werk regulat precis.	fl. 5.
fl. 6.	Un orologiu remontoar de buzunar, de aur american, cu trei capace, fin aurit, abia se deosebește de aurul veritabil, gravat frumos și punctual regulat.	fl. 6.
fl. 7.	Un orologiu remontoar de buzunar, de argint veritabil, cu coperișo fin gravate, precis regulat.	fl. 7.
fl. 9.	Un orologiu remontoar de buzunar, de argint veritabil, cu capac dublu, fin gravat și precis regulat.	fl. 9.
fl. 12.	Un orologiu de buzunar, anker remontoar de argint veritabil cu 15 rubine, merge precis.	fl. 12.

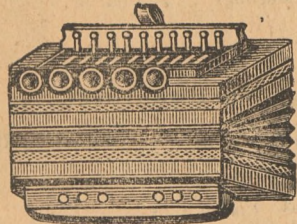
Oroloage remontoare pentru dame

regulate excelent, executate cu gravuri splendide, coperișo frumoase de nikel sau de argint veritabil, probate de oficiul c. r. de punzare nikel

argint veritabil cu capac dublu de argint
fl. 5. fl. 8. fl. 10. fl. 12.

Cele mai noue lanțuri de oroloage

nikelate sau aurite argint veritabil punzat
fl. 1. fl. 1.50. fl. 3. fl. 4. fl. 5.



Numai 4 fl. 50 cr.

Harmonică
de concert

cu 12 coarde, aacompaniare tremolo și bas, melodis acordată, fin și durabil întocmită, cu care se pot cânta toate piesele.

Numai fl. 4.50.

Mai fină fl. 6.

Cele mai fine fl. 8.

Colosal de ieftin, bun și durabil.

1600 bucăți de
pantaloni de iarnă

gata, durabil în diverse mostre, eleganți și fini, pe care i-am primit în loc de plată, sunt silită câtă vreme mai ține proviziunea, se-i vînd în detal sau en gros cu următoarele prețuri fabuloase:

Sorta I-a din stofe de modă gătiți.	fl. 1.90
Sorta II-a din stofe de Brünn	fl. 3.—
Sorta III-a din stofe de lână de oaie	fl. 4.50

Toți pantalonii sînt gătiți după cel mai nou jurnal din stofe tari de iarnă și elegant. La comande din afară e drept măsură suficientă lungimea pasului și cuprinsul pînteclui.



Numai fl. 6.50

costă

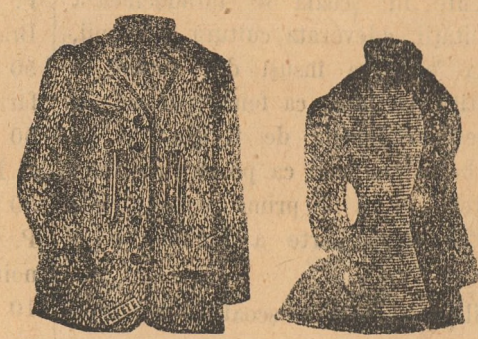
un rînd
de haine bărbătești

modern, elegant, splendid, de toamnă și de iarnă, din materii de toamnă și de iarnă din Brünn, în ori-ce mărime și în ori-ce culoare așadar laolaltă

1 par. pantalon, 1 giletă, 1 roc.

I calitate	II. calitate
Un rînd întreg	fl. 8.50.
fl. 6.50	III. calitate
	fl. 10.50.

Drept măsură e suficient să se arete la comande lungimea pantalonilor, cuprinsul pieptului și lungimea mânecelor, precum și culoarea dorită a vestmintelor. Mușterii nu se pot trimite, deoarece se află numai rînduri întregi. Același vestiment pentru băieți după măsură dela 6—13 ani, fiecare calitate cu fl. 2 mai ieftin.



Impermeabil la frig și udeală.

Numai fl. 2.

Jachete „civile”

de nou inventate, des țesute și călduroase.

Nu există ceva mai bun, durabil, ieftin și comod decît aceste jachete „civile” de nou inventate practice pentru domni și dame, băieți și fete, cenușii, întunecate, vinete închise și negre și recunoscute de autorități ca:

1. „Se așază pe to' corpul”;
2. „Întreține egală căldură corporală”;
3. „Crușarea altor vestimente de pe deasupra”;
4. „Fason ieftin, durabil, frumos și modern”.

Cine posedă o jachetă „civilă” e mai bine scutit pentru timpul iernii, de aceea se nu crușe nimeni mica sumă, fiind dator aceasta sănătății sale:

I-a cal. fl. 2.— II-a cal. fl. 3.— III-a cal. năframă de loduri fl. 5.—

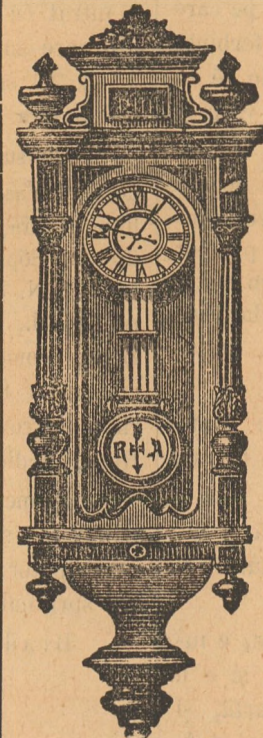
Un „Mignon” de Viena
orologiu cu pendulă

50 cm. mare costă numai

5.50

splendid adjustat

cu garanță de 5 ani.



Aceste oroloage cu pendule sînt în dulapuri de lemn de nuc gothice bogat sculptate, montate, cu sticlă, au un ornament cu politură fină ce se poate îndepărta și au

un mecanism aproape neruinabil.

Cheia cu care se trage orologiu și dublă, mecanismul, acurat regulat pe secunde, așa că un asemenea orologiu cu pendulă neîntrecut în ce privește mersul excelent, e cea mai frumoasă și bizuită mobilă.

Același orologiu cu pendulă cu mașină ce face se bată fl. 6.50.

Oroloage mari de salon cu pendulă 1 mtr. înalt. la 14 zile se trage odată fl. 7.85.

Același cu mașina de bătăe numai fl. 12.—

Deșteaptă-te!

Numai fl. 2.50

costă un orologiu de deșteptare bine regulat, executat conform desenului, în dulap splendid de nikel, cu arătător de secundă și cu un clopot deșteptător ce sună foarte frumos, durabil lucrat, umblă și deșteaptă foarte punctual; e netăgăduit cel mai frumos și ieftin orologiu. Prețul scăzut numai 2.50

același deșteptător cu arătător mecanic de dată ce funcționează de sine în eternitate fl. 3.50.



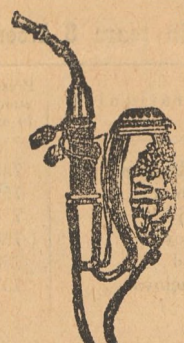
136 recușite de scris.

Numai fl. 1.—

136 recușite de scris.

- 1 casseta elegantă conține următoarele:
- 50 coale hârtie de epistolă fină, octav
- 50 plicuri bune ce se potrivește la hârtie.
- 3 condeie de penă franceze durabile dimpreună cu capsule.
- 3 excelente creioane Hardmuth.
- 24 pene de scris într-o cutie.
- 1 frumos notes legat în lack.
- 1 coală hârtie sugătoare rosa.
- 1 lineal de lemn de cedru cu centimetru.
- 2 lenișoare și gumă.

136 recușite de scris.

Fiecare se-și crușe plămânile
și se-și cumpere
pentru fl. 1.50

8 bucăți recușite de fumat:

- 1 pipă de lemn cu scurgere,
- 1 verge fină potrivită la ea,
- 1 jăclău de pele fin,
- 1 aparat de foc de buzunar, calitate neruinabilă,
- 1 țigătoare de țigări,
- 1 supă din argint de l'phönix veritabil
- 1 excelentă pipă de casă scurtă
- 1 vergea pe potriveală.

Toate împreună fl. 1.50.

10 daruri prețioase.

Numai fl. 2.—

- 1 orologiu de bronz, care merge bine regulat,
- 1 supă de țigăre de spumă de mare,
- 1 țigătoare de țigăre, țesătură de artă,
- 1 aparat de foc veșnic,
- 1 cravată de mătăș și atlas,
- 1 ac de cravată cu petri,
- 1 creion de nikel cu penă,
- 1 briceagă și scobitoare de dinți,
- 1 inel cu petri,
- 1 suvenir de Viena ca obiect de lux.

Toate 10 dărate laolaltă costă fl. 2.

Declarațiune publică:

Ori-ce comandă se efectuește în 24 de ore pe lîngă rambursă sau trimiterea banilor înainte, și în cas dacă oare-cui nu i-ar conveni obiectul, restitui imediat banii.

Adresa: **Fekete** Export-Abth., Wien V. Rüdigerergasse Nr. 113.